

Redaktør og produsent: Gunn Sølví Gausemel, NRK **Prosjektleiing og repertoarutval:** Camilla Granlien **Tekst:** Per Åsmundstad og Camilla Granlien **Lydrestauring og mastering:** Terje Hellem, NRK **Opptak:** NRK-arkiv **CD-produksjon:** Lydmuren AS **Grafisk formgjeving:** Eva Karlsson **Engelsk omsetjing:** Svein Svarverud **Foto:** Familien Åsmundstad **Økonomisk stønad:** Norsk kulturråd, Ringebu folkehøgskole, Ringebu spelmanslag, Ringebu historielag og familien Åsmundstad **Takk til:** Ein stor takk til alle som har støtta denne cd-utgjevinga økonomisk og takk til Per Åsmundstad for all informasjon og hjelp

Julie og Kristian ca. 1965.

KRISTIAN P. ÅSMUNDSTAD

- å syngje gámalt / vokal folkemusikk fra Gudbrandsdalen

NRK

KRISTIAN PERSON ÅSMUNDSTAD

«- Å SYNGJE GÅMALT»

Høsten 1995 begynte jeg som ivrig og fersk folke-
musikkstudent på folkemusikkstudiet i Rauland,
Høgskolen i Telemark. Min lærer i folkesang ble Sondre
Bratland og han hipset meg om Per Åsmundstad, som
bodde i Ringeby og som hadde mange sanger etter sin
far, Kristian P. Åsmundstad. I løpet av vinteren
1995-96 reiste jeg til Ringeby, traff Per, fikk lære
sanger og låne kassetter med opptak av faren – og ble
veldig interessert i dette sangstoffet. Det jeg fikk høre
på opptakene var en sanger med et utrolig omfangsrikt
repertoar, flotte melodier og en stødig og sterk stem-
me. Her var religjose folketonar, ballader, skillings-
viser, bånnuller, lokker, stev, slåttestev og en rekke
småstubber, som Kristian selv kalte det. Måten Kristian
sang det på fascinerte meg også, han kalte det selv
«å syngje gãmalt». Han var bevisst likheter og ulikheter
med de gamle tonene og den eldre syngemåten og
den sangstilen som preget for eksempel skolesangen.

Utvalget på denne cd-en er gjort fra sangene Kristian
sang inn for NRK i 1937, 1954 og 1959. Kristian P.
Åsmundstad står for meg som en veldig god represen-
tant for folkesangtradisjonen i Gudbrandsdalen og
sangene hans fortjener å bli hørt og sunget – av deg
og meg.

/Camilla Granlien

20. **Beltevisa**

A ballad about a man who falls asleep and dreams
that he trades his belt for riches. Then he wake up
and trade it for a pair of old gloves.

21. **By, by bøygnom**

Lullaby.

22. **Truls med bogom**

A humorous ballad about Truls, who challenges
everyone to fight him.

23. **Skjeggeloppa**

Slåttestev, played variously on both fiddle and Jew's
harp. When dancing to it, the women would hike up
their skirts between their legs, swinging the skirt to
each other. This was seen as a vulgar dance.

24. **Den vonde kjerringa**

A humorous ballad, found in numerous variants
throughout the country.

25. **Vårvisun**

Lyrics by Edvard Storm from Vågå. Kristian sings
two different melodies for this one.

26. **Heilagdagsvandring**

Also known as *Gjetarsangen* at Soksa. Knut Sok-
sen lived in Heidal in Gudbrandsdalen in the 18th
century, and this tune was apparently written
around 1750. It is said to have been one of Kristi-
an's favourite numbers.

27. **Ho vesle Mari mi**

A short tune about the 'lovely Mari'.

28. **Kom regn av det høye**

Religious folk tune with lyrics by Hans Adolph Bror-
son (1694-1764).

29. **Katta satt oppå takje**

A song about the cat that goes to Denmark to buy
new shoes for the winter.

30. **Bukkehornlåt I**

Kristian's vocal rendition of a ram's horn tune.

31. **Bukkehornlåt II**

Another one for the ram's horn.

32. **Æilderdomen**

This is one of the so called *Døla-viser*, written by
Edvard Storm who lived in Vågå during the 1700's

33. **Om måndan, om måndan**

An extract from a tune about a pretty strict lady...

34. **Griffenfeldtvisa**

Lyrics written by Peder Griffenfeldt (1635-1699).
Griffenfeldt was a Danish count. He was appointed
secretary of King Fredrik the third in 1665 and drew
the royal legislation. He was a clever politician who
worked eagerly for peace and was appointed chan-
cellor of the state. Some of the kings men found
him too wilful. They considered him a danger to the
kingdom, and had him sentenced to death. Griffen-
feldt was later pardoned and given a life sentence.
He was first jailed in Copenhagen and later at Munk-
holmen near Trondheim. The lyrics are written while
he was in jail.

35. **Kjerringa ho sette se på gossan grå**

A ballad about the lady who has put a deadly spell on
a sailor. She rides around searching for someone to
help her righten her sins, and ends up with the devil.
He turns out to be the helping hand she's looking for.

36. **Hvor såre lide skal det til**

Lyrics by Jens Zetlitz (1761-1821). He was a Norwe-
gian vicar and author who wrote psalms, songs and
folk tales. His book *Sange for den norske bonde-
stand* was published in 1795.

37. **Nå e' det ende på vårt lag**

A small parting verse.

THE SONGS**01. Det er den største dårlyghet**

This song was probably written by Gjest Baardsen Sogndalsfjæren, a 19th century thief who stole from the rich and gave to the poor. This is a sad love song. It has several verses, but Kristian sings only two in this version.

02. Den gode kone ho hette Tore

A song about the good wife Tore, who gives advice to her daughter: Be nice to the poor, and you will go to Heaven.

03. Å bukken va' brokut

Text written by Per Larslykkjen (born in 1770) from Heidalen. This song is also used as a song dance.

04. Brubakkin

A ballad about the very strange Brubakkin. He buys a dog, skins it, boils the skin and sells it to the highest bidder.

05. Katta satt oppme omna sjuk

A ballad about the fat cat that has been guarding the pantry. The cat dies, and everybody comes to the funeral to celebrate that they can finally have food again.

06. Dingel dangel Dålâmæinn

A children's song about a man who goes looking for his wife.

07. Herre Gud, ditt dyre navn og ære

Lyrics by Petter Dass (1647–1707). This psalm can be found throughout the country with different melodies.

08. Guten va' trøyt og Huldrekvee

Lyrics by Edvard Storm (1749–1794), who lived in Vågå. Storm wrote a large number of songs in his local dialect, and had a particular passion for

archaic words and phrases. Here, he relates Erlan-d's encounter with a wood nymph. Text from *Døla-viser* that Storm wrote.

09. Gladelig vil vi halleluja kvede

Lyrics written in German by Johannes Agricola in 1524, translated by Magnus Brostrup Landstad in 1861.

10. Kella mine meillo

Originally a goatherd's call, this tune has been gradually adopted as a lullaby.

11. Kelven dansa, rompa slong

This is what Kristian would call a småstubb-a fragment or short tune relating a simple tale.

12. Sporven satt på lydør'n

Another short tune.

13. Gjør godt mot dem som deg mon hate

A religious folk tune.

14. Austafor Tjønn

Kristian's vocal rendition of a ram's horn tune.

15. Storkråkevisa

The ballad *Kråkevisa* is known throughout the country. In this recording, Kristian sings five varieties from Kvikne.

16. Lystig er ungdomsåra

A short tune about love.

17. Kråka satt i einankjørr

A little lullaby or nursery tune.

18. Stakkar bukken som livet miste

'– then someone stole a goat and it was made into a song.' This is one of several nystev tunes that Kristian would sing.

19. Hallingstubb

'– then someone sang a halling tune with these words.'

Kristian Person Åsmundstad var født i Kvikne i Gudbrandsdalen 11. november 1885 som den yngste av fem sysken, ei syster og tre brørr. Han døydd 23. mars 1976 i Ringebu der han hadde heimen sin frå hausten 1926. Foreldra hans var Per Torson Åsmundstad (1839–1920) og Rønnaug Iversdotter født Melby (1849–1947). Dei var bønder på garden sørte Åsmundstad. Faren var omgangsskulelærar i Skåbu og Kvikne til han tok over farsgarden i 1868. Han hadde inga formell lærarutdanning. Mora dreiv som meierske og budeie før ho gifta seg.

Frå smågutdagane var Kristian med på setra som gjettvein om somrane. Han fekk hug til bokleg lærdom og tok til på lærarskule på Hamar i 1903 etter ein vinter på Møre folkehøgskule i Ørsta vinteren 1901/02. Han måtte slutte på lærarskulen etter stutt tid avdi han fekk ein lungesjukdom og vart sendt til Reknes tuberkulosesanatorium ved Molde. Etter nokre månader der kom han heim og dreiv med ymse slags kroppsarbeid til han kom seg til Hamar att og tok lærarprøva der våren 1915. Sidan dreiv han i læraryrket både i folkehøgskule eit par år og sidan i folkeskulen fram til pensjonsalder i 1955.

Ved kyrkjegardsporten i Ringebu ca. 1932. Kristian og Per Åsmundstad.

KJELDER

Interessa for kultur og bokleg syssel har vore sterk særleg på farsida til Kristian. Ein av oldefedrane, Per Jehansson Hågastugun i Skåbu, og dei tre brørne hans – den eldste født ca. 1765 – var pennførre, noko som må ha vore uvanleg blant husmannsfolk i Fron den tida. Somme i slekta dreiv både med treskjæring og skreddarhandverk og nokre vart utpeikte av presten til skulemeistrar. Slik var det au med far til Kristian som vart skulemeister berre 16 år gamal. Han var au klokkar i Kvikne ei tid. Salmidikon vart nytta ved innøving av

FOTO: O. M. HOGÅSEN

Sommaren 1939 i Vågå.

salmar og songar på skulen. Han sat inne med ei mengd songar og vart viktigaste kjelda for Kristian. Det meste av songskatten til faren var munnleg overlevering frå far hans, Tor Person (1809–1888) og frå far-mora Lisbet Olsdotter, født Roven (1779–1857), som baa helst song gamle salmetonar, mest til husbruk. Elles fortalde Kristian at han au hadde nokre av visene etter mora Rønnaug og etter ein granne som heitte Anders Torgerson Massingjorde (1821–1912). Kristian nemnde og ein eldre bror Tor (1875–1954) som ei god kjelde i samtale med Rolf Myklebust i boka *Femti år med folkemusikk* (Det norske samlaget 1982, s. 87 og 88).

Dei somrane Kristian var gjetsvein på Murudalssetra var det ei av budeiene der som gjekk og murra og song attåt arbeidet mest støtt. På den måten fekk han inn mange bygdeviser frå ho. Somt hadde Kristian lært av farbroren Olav (1850–1925) som mellom anna var lærar ved Møre folkehøgskule frå 1899 til 1912. Kristian budde hos han den vinteren han var elev der 1901/02. Møte med folkehøgskulen i Ørsta vekte sansen for den folkelege kulturen. Kristian vart tidleg knytt til den frilynde ungdomsrørsla. Seinare vart mållagsarbeid og lokalhistorie eit viktig interessefelt og han skreiv ein del artiklar særleg i *Årbok for Dølaringen* frå 1930 og framover.

1954. Haanshus interviewed Åsmundstad several times towards the end of his life, and he also had access to private recordings of Åsmundstad in conversation with NRK journalist Liv Greni. Greni also did a memorial broadcast some time after Åsmundstad passed away.

MUSIC IN THE HOME

At home and in everyday life, Åsmundstad would sing songs to pass the time. While Kråkevisa and Knut Soken's Heilagdagsvandring were firm favourites, he rarely sang religious tunes. On the other hand, songs by Petter Dass and Edvard Storm were put to good use. He would occasionally sing these old songs to his pupils as well, though not with an intention of passing the material on.

At teachers' college, Åsmundstad also learnt to play the violin, achieving 'great skills' according to his diploma. He mostly used the fiddle for teaching songs to his pupils. Had he been more interested, he would probably have learnt the instrument before going to teachers' college. In his own words: 'I would scratch out something and make them dance to it.' At home he could be made to play waltzes, mazurkas and other dance tunes, but he was never a great fiddler. His singing was pleasant. Rolf Myklebust relates his impression after visiting Ringebru in the spring of 1954: 'It was a fine performance. At 68 his baritone was

sonorous and clear, his style simple and his delivery genuinely spiritual.'

Kristian Åsmundstad was modest about his musical legacy. 'I used to sing a few old tunes and nonsense songs. Many of them were just barely fit for a sexton,' he once said. Even so, one must assume that he knew the value of the old songs and hymns. He was aware that both Catharinus Elling and Ole Mørk Sandvik had transcribed songs from performances by his father and uncle Olav Åsmundstad. Hulda Garborg had been in touch with his uncle to get the music and lyrics for Bukkevisa and Gubben og gamla, both of which were furnished with dance steps. Olav was himself an accomplished Halling dancer and an enthusiastic folk dance instructor at the people's college in Ørsta.

Kristian Åsmundstad would have been pleased to see the current renewed interest in his song legacy, with performers like Tone Hulbækmo, Kristi Kinsarvik, Lillibeth Lunde Elgstøen, Camilla Granlien and Sondre Bratland taking up his tunes. To us that were close to him, it is good to see his recordings lifted from obscurity to remind us of Ivar Aasen's words that our forefathers 'gave us a heritage to treasure, more precious than most could fathom.'

/Text by Per Åsmundstad, Kristian's son, born in 1930 and living in Ringebru. A local historian and former high school and people's college teacher, he frequently sings his father's tunes.

SOURCES

A passion for culture and letters runs in Kristian's family, especially on his father's side. One of his great grandfathers, Per Jehansson Hågåstugun from Skåbu, and his three brothers – the eldest of which was born around 1765 – could read and write, which must have been quite unusual for smallholders in Fron at that time. Some of his relatives had taken up woodcarving or tailoring, and some were appointed schoolmasters by the local parson, among them Kristian's father, who became a schoolmaster at the age of 16. For a time, he was also the sexton at Kvikne. The psalter was used when teaching hymns and songs in school. He had a large repertory of songs and became Kristian's primary source. He had learned most of his repertory from his father Tor Person (1809–1888) and his grandmother Lisbet Olsdotter, born Roven (1779–1857). They would mainly sing old hymns, mostly at home. Kristian also acknowledged picking up tunes from his mother Rønnaug and a neighbour, Anders Torgerson Massingjorde (1821–1912).

During the summers spent as a herdboy at Murudalssetra, Kristian picked up a large number of local tunes from one of the milkmaids, who had a habit of singing while working. Some tunes came from Kristian's uncle Olav (1850–1925), who was a teacher at the Møre people's college in the years 1899–1912. Kristian stayed with him while he was a student there in 1901/02. While in Ørsta, Kristian became immersed in

popular culture, and quickly joined the liberal youth movement. He later developed an interest in the New Norwegian language movement and local history, publishing a number of essays, mainly in *Årbok for Dølaringen* from 1930 onwards.

In his book *Femti år med folkemusikk* (Det norske samlaget 1982, pp. 87–88), Rolf Myklebust quotes Kristian as saying that his older brother Tor (1875–1954) had been a valuable source of material.

PÅL KLUFTEN AND THE NORWEGIAN BROADCASTING CORPORATION

There can be no doubt that Pål Klufften (1888–1942) was instrumental in bringing Kristian Åsmundstad's musical legacy to the attention of the public. They both came from Nord-Fron, and when Klufften heard that Åsmundstad had a repertory of tunes, he was brought in to embellish Klufften's broadcasts with songs and stories of 'old times'. Eivind Groven's notebooks from 1934–35 mention Åsmundstad singing folk songs in live broadcasts with Klufften from the studio at Hamar. Åsmundstad's broadcasts from 1937 onwards can be found in the NRK archives. In July 1954 he recorded 91 tunes during a three day studio session in Oslo. When Jørn Tore Haanshus wrote his thesis *Kristian P. Åsmundstad – ei songkjelde fra Gudbrandsdalen* at the University of Oslo's department of musicology, his primary sources were the recordings from 1937 and

Blant vener på Båsbekketsetra, Kvikne, ca. 1921.

Påska 1942.
Ved hytta «Kvila».
Dottera Ragnhild
Tora i selsporten.

KRISTIAN PERSON ÅSMUNDSTAD '-SINGING THE OLD WAY'

I started studying folkmusic in 1995 at Department of folk music at the college in Rauland. My tutor, Sondre Bratland, introduced me to Per Åsmundstad in Ringeby, who was willing to pass on the songs of his father, Kristian P. Åsmundstad. During the winter 1995–96 I travelled to Ringeby to meet Per, learn songs and get various recordings with his father, and I was absolutely fascinated by what I heard.

The recordings demonstrated a capable singer, truthful to his local vocal tradition, with a large repertoire of religious tunes, medieval ballads, broadside ballads, lullabies, shepherds' worksongs, stev, slåttestev and lots of short tunes. All this material had been handed down in his family. I was fascinated by Kristian's style of singing. He himself called it 'singing the old way'. Kristian was aware of different singing traditions, and he adapted to different occasions. The songs on this album were culled from his 1937, 1954 and 1959 NRK recordings. Kristian is one of the most significant singers from Gudbrandsdalen. His songs deserve public attention and being taken up and kept alive by people like you and me.

/Camilla Granlien

Kristian Person Åsmundstad was born at Kvikne, Gudbrandsdalen, on November 11, 1885, the youngest of five children; he had one sister and three brothers. He died on March 26, 1976 at Ringeby, where he had settled in the autumn of 1926. His parents were Per Torson Åsmundstad (1839–1920) and Rønnaug Iversdotter, born Melby (1849–1947), farmers at Søre Åsmundstad. His father worked as an ambulatory school teacher in Skåbu and Kvikne until he took over the family farm in 1868. He had no formal training as a teacher. His mother worked as a milkmaid until she married.

From an early age, Kristian spent his summers as a herdboyc in the mountain pastures. Craving an education, he enrolled in teacher training at Hamar in 1903, having first spent the winter of 1901/02 at Møre people's college in Ørsta. He was forced to quit school prematurely when he contracted a respiratory disease and was sent to the Reknes sanatorium outside Molde. After a few months, he returned home and took odd jobs until he could return to Hamar, where he graduated in 1915. He subsequently taught for a couple of years at a people's college before becoming an elementary school teacher, which he remained until he retired in 1955.

FOTO : IVER UNGSTAD, 1900

B.v : Olav, Tor, Johan, Iver. F.v : Mari, med Kristian S. på fanget, Simen med Ola på fanget, Per T. med Pål på fanget, Kristian P.

MØTE MED PÅL KLUFTEN OG NRK

Det er ingen tvil om at utan Pål Kluffens (1888–1942) innsats hadde ikkje songskatten til Kristian Åsmundstad vorte særleg påensa. Dei var bår frå Nord-Fron og da Kluffen fekk greie på at Åsmundstad sat inne med ein del viser, vart han med Kluffen og batt saman programma med song og forteljing «frå gåmalt». I tida 1934/35 går det fram av Eivind Grovens notatbøker at Åsmundstad var med og song folketonar i direkte radio-sendingar frå Hamar Kringkaster saman med Pål Kluffen. Frå 1937 kom sendingar med Åsmundstad med i opptaks-kartoteket til NRK. I juli 1954 song han inn 91 ulike nummer på tre dagar i studio i Oslo. Da Jørn Tore Haanshus skreiv hovudoppgava Kristian P. Åsmundstad – *Ei songkjelde frå Gudbrandsdalen* ved Institutt for Musikkvitenskap, Universitetet i Oslo, i 1976 var det opptaka frå 1937 og 1954 som vart lagt til grunn. Elles hadde Haanshus mange samtaler med Åsmundstad sist på han levde og han hadde au tilgang på private opptak av samtaler programsekretær i Norsk Rikskringkasting, Liv Greni, hadde med Åsmundstad nokre gonger. Ho hadde dessutan eit minneprogram om Kristian Åsmundstad i NRK ei stund etter at han gjekk bort.

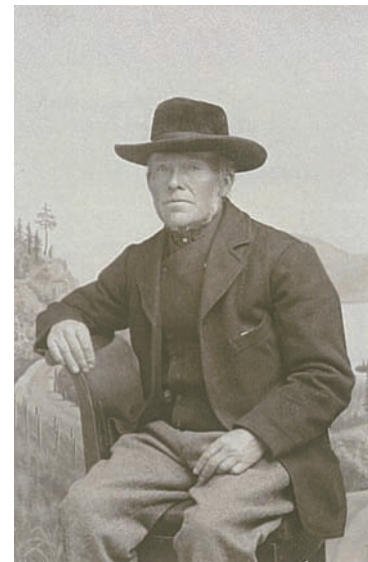

FOTO : H.H. LIE

Per Torsson Aasmundstad – bestefar til Kristian.

MUSIKKEN I HEIMEN

Heime og elles i kvardagslaget song Åsmundstad helst viser til tidtrøyte. Da var særleg «Kråkevisa» og Knut Soksens «Heilagdagsvandring» gjæve, medan det var heller sjeldan at han song salmetonar. Derimot var visene etter Petter Dass meir nytta. Det same med dølvisene hans Edvard Storm. Av og til song han desse gamle visene til skuleelevane sine au, men ikkje for å lære frå seg.

På lærarskulen fekk Åsmundstad opplæring i fiolinspel og oppnådde i følge vitnemålet «megen ferdighet i fiolin». Når nye singlar skulle lærast i skuletirmane, nytta han helst fela. Elles hadde han nok prøvd seg på fela før han gjekk lærarskulen. Sjølv fortalde han det slik: «E raspa nå någgå, og døm dansa nå ette di». Heime fekk vi han til å spille både vals, reinlendar og kanskje ein masurka, men han var langt fra nokon god spellmann. Songen var god å høyre på. Rolf Myklebust har skildra møtet med songen hans slik på gjesting i Ringebu våren 1954: «Det var ei fin oppleving, den 68 år gamle mannen hadde ei mjuk, klår barytonrøst, enkel syngjemåte og åndfull innleving i framføringa.»

Kristian Åsmundstad var smålåten i uttryksmåten om den songskatten han bar med seg. «Det va nå en del gamle stubbe og en del våsviso e song. Det va nå vel

kanskje mange som det va berre så vidt det tok seg ut for ein klukkar å syngje,» sa han ein gong. Likevel må vi tru han var klår over verdien visene og dei gamle salmetonane stod for. Han visste om at både Catharinus Elling og Ole Mørk Sandvik hadde skrivi ned melodiar som faren og farbroren hadde sungje. Hulda Garborg var i kontakt med sistnemnde og fekk skrivi ned både tekst og tone av «Bukkevisa» og «Gubben og gamla» som det seinare vart laga dansemåte til. Sjølv var Olav Åsmundstad, farbroren, ein flink hallingdansar og ivrig folkedansinstruktør på folkehøgskulen i Ørsta. I dag kunne Kristian Åsmundstad ha gledd seg over fornya interesse for songskatten han tok vare på. Folkemusikarar som Tone Hulbækmo, Kristi Kinsarvik, Lillibeth Lunde Elgstøen, Camilla Granlien og Sondre Bratland fører mange av tonane vidare. For oss som stod Kristian Åsmundstad nær, set vi pris på at ikkje alt etter han støvar ned i opptaksarkiva. Kanskje er det slik her som Ivar Aasen syng om forfedrane at «dei gav oss ein arv til å gøyma, han er større enn mange vil tru?»

/Skrivi av Per Åsmundstad, son til Kristian, født 1930, har vore lærar i framhaldsskule og folkehøgskule. Busett i Ringebu. Syng gjerne tonar etter faren. Lokalhistorikar.

34. Griffenfeldtvisa

Tekst skrevet av Peder Griffenfeldt (1635–1699). Griffenfeldt var greve i Danmark og ble utnevnt til sekretær for kong Fredrik den 3. i 1665 og utarbeidet deretter kongeloven. Han var en dyktig og fredssøkende politiker og ble senere utnevnt til rikskansler. Noen av mennene rundt kongen mente han ble for egenrådlig og regnet han som farlig for riket og fikk han dermed dømt til døden. Griffenfeldt ble senere benådet til livsvarig fengsel. Han satt først fengslet i København og senere på Munkholmen utenfor Trondheim. Teksten er skrevet mens han satt i fengsel.

35. Kjerringa ho sette se på gossan grå

Skjenteballade om kjerringa som har tryllet i hjel en sjømann. Hun rir fra den ene til den andre for å få rettet på sine synder og ender opp hos fanden selv som viser seg å kunne få orden på sakene.

36. Hvor såre lide skal det til

Tekst av Jens Zetlitz (1761–1821). Norsk prest og dikter som skrev salmer, sanger og folkelig diktning. Ga ut *Sange for den norske bondestand* i 1795.

37. Nå e' det ende på vårt lag

Et lite avskjedsvers.

Kutt 15, 20, 22, 26 og 34 er fra 1937.

Kutt 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 21, 23, 24, 27, 28, 29, 30, 31, 33, 35 og 37 er fra 1954.

Kutt 1, 2, 8, 16, 18, 19, 24, 32 og 36 er fra 1959.

23. **Skjeggeloppa**

Slåttestev. Slåtten fins både på fele og munnharpe. Å danse skjeggeloppa skal ha foregått ved at damene hadde på seg skjørt, tok skjørtet opp mellom beina og svingte det mot hverandre. Dansen ble sett på som obskøn.

24. **Den vonde kjerringa**

Skjemteballade om den vonde kjerringa. Denne visa fins det mange varianter av over hele landet.

25. **Vårvisun**

Tekst av Edvard Storm som levde i Vågå på 1700-tallet. Kristian bruker to forskjellige toner på denne visa.

26. **Heilagdagsvandring**

Denne visa er også kjent som *Gjetarsangen åt Soksa*. Knut Soksen levde i Heidal i Gudbrandsdalen på 1700-tallet, og visa skal være fra ca. 1750. Dette er ei av visene det sies at Kristian likte ekstra godt å syngje.

27. **Ho vesle Mari mi**

Småstubb om "ho grumme Mari".

28. **Kom regn av det høye**

Religiøs folketone med tekst skrevet av Hans Adolph Brorson (1694–1764).

29. **Katta satt oppå takje**

Ei lita vise om katta som reiser til Danmark for å kjøpe seg sko til vinteren.

30. **Bukkehornlåt I**

Kristian traller her en bukkehornlåt.

31. **Bukkehornlåt II**

Og en bukkehornlåt til.

32. **Æilderdomen**

Tekst av Edvard Storm som levde i Vågå på 1700-tallet. Dette er også ei av Storm sine *Døla-viser*.

33. **Om måndan, om måndan**

Dette er et lite utdrag av ei vise om ei ganske så streng kone....

FOTO : PÅL KLUFFEN

SANGENE**01. Det er den største dårlighet**

Dette er trolig ei vise skrevet av stortjuven og sjarmøren Gjest Baardsen Sogndalsfjæren. Det fins flere vers, men Kristian synger kun disse to.

02. Den gode kone ho hette Tore

Gode råd kan man også gi gjennom sanger. Den gode kone som hette Tore råder sin datter til å behandle de fattige bra, for da vil hun selv komme til himmelen.

03. Å bukken va' brokut

Tekst skrevet av Per Larslykkjen (født ca. 1770) fra Heidalen. Denne visa er brukt som dansevise.

04. Brubakkin

Skjemteballade om den noe spesielle Brubakkin som kjøper seg en hund, river av skinnen, koker det og selger det til høystbydende!

05. Katta satt oppme omna sjuk

Skjemteballade om begravelsen til katta som har passet på spisskammersett.

06. Dingel dangel Dålámæinn

Bånsull eller barnesang om en som leter etter kona si. Og ja, hun er observert, med "skinnan stakk" og "høgan hatt!"

07. Herre Gud, ditt dyre navn og ære

Tekst skrevet av salmedikteren Petter Dass (1647–1707). Dette er en salme som fins over store deler av landet i forskjellige meloditforminger. Kristian sin tone er nok en del av klokke-tradisjonen han tilhørte.

08. Guten va' trøyt og Huldrekvee

Tekst skrevet av Edvard Storm (1749–1794), prestesønn og dikter som bodde i Vågå. Edvard Storm skrev mange viser på det lokale målføret og var opptatt av å bruke eldre ord og uttrykk som kanskje var på vei ut av dagligtalen. I denne visa beskriver han møtet mellom huldra og Erland. Begge tekstene er fra *Døla-viser* som Storm skrev.

09. Gladelig vil vi halleluja kvede

Denne teksten er først skrevet på tysk av Johannes Agricola i 1524 og oversatt av Magnus Brostrup Landstad i 1861.

10. Kella mine meillo

Dette er nok en geitelokk som har gått mer over til bånsullbruk. Dette viser i aller høyeste grad at det er bruksmusikk det er snakk om.

11. Kelven dansa, rompa slong

Dette er hva Kristian ville kalle en småstubb, korte små sanger, med korte små historier.

12. Sporven satt på lyudør'n

Enda en småstubb.

13. Gjør godt mot dem som deg mon hate

Religiøs folketone.

14. Austafor Tjønn

Kristian traller her en bukkehornlåt.

15. Storkråkevisa

Balladen Kråkevisa er kjent over hele landet. Kristian synger her de fem tonene som ble brukt i Kvikne.

16. Lystig er ungdomsåra

Liten visestubb om kjærligheten.

17. Kråka satt i einankjørr

Liten bånsull eller barnesang.

18. Stakkar bukken som livet miste

-«så va' det ei som stal en bukk så vart det eit vers.» Dette er en av flere nystevtoner Kristian brukte.

19. Hallingstubb

«- så va' det ein som hulla ein halling med desse ordom.»

20. Beltevisa

Skjemteballade om en som sovner inn og drømmer at han bytter bort beltet sitt mot gods og gull. Da han våkner opp av drømmen ender han opp med å bytte bort beltet sitt mot et par gamle hansker.

21. By, by bøynnom

Bånsull.

22. Truls med bogom

Skjemteballade om Truls som slåss med de fleste og utfordrer alle.